

U Z N E S E N I E

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.9.2009 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry v Považskej Bystrici v trestnej veci obžalovaného

nar. _____ v _____ trvalé bydlisko _____, okr. _____,
t.č. v mieste trvalého bydliska,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu v Považskej Bystrici č.k. 1T/37/2009-85 zo dňa 29.4.2009 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici č. k. 1T/37/2009-85 zo dňa 29.4.2009 bol obžalovaný _____ podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodený spod obžaloby Okresného prokurátora v Považskej Bystrici č. Pv 1190/08-16 zo dňa 4.3.2009 spod skutku, ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 26.10.2006 ako opakovaný klient telefonicky požiadal o úver _____, obchodnú zástupkyňu spoločnosti _____, ICO: _____, ktorá má kanceláriu _____, tejto pri jednotlivých otázkach pri vyplňovaní žiadosti o úver č. _____, úmyselne zatajil svoju výdavku na splátky leasingu voči spoločnosti _____ s.r.o. vo výške 21.025 Sk (697.90 €) mesačne, následne po schválení žiadosti dňa 27.10.2006 uzatvoril na Mestskom úrade v _____ zmluvu o úvere č. _____, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 40.000,- Sk (1.327,76 €), ktorý sa zaviazal splácať v štyroch pravidelných mesačných splátkach po 13.960,- Sk (463,39 €), z ktorých nezaplatil žiadnu splátku, čím spôsobil škodu spoločnosti _____, ICO: _____, vo výške 55.840,- Sk (1.853,54 €) a ktorý obžaloba kvalifikovala ako prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., pretože skutok nie je trestným činom.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaním prokurátora Okresnej prokuratúry v Považskej Bystrici. V odvolaní poukazoval

na to, že prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní nezvážil všetky okolnosti prípadu a vyhodnotil vykonané dôkazy výlučne v prospech obžalovaného. Podľa jeho názoru obžalovaný v čase žiadosti o úver už mal finančné ťažkosti a tohto si bol vedomý a musel vedieť, že poskytnutý úver nebude môcť splácať. Ďalej poukázal na daňové priznanie obžalovaného za rok 2005, podľa ktorého obžalovaný ako živnostník dosiahol za uvedené obdobie stratu vo výške 461.920,- Sk. Obžalovaný si teda bol jednoznačne vedomý svojej zlej finančnej situácie a tej skutočnosti, že nebude spôsobilý splácať úver, o ktorý žiadal. Prekážky, ktoré bránili obžalovanému splniť záväzok v dohodnutej lehote, vznikli ešte pred podaním žiadosti o úver. Navyiac, obžalovaný tento úver následne nesplatil, a to ani dodatočne, nekontaktoval sa na spoločnosť z dôvodu nemožnosti splácať úver, nepožiadaval o odklad jeho splácania a napriek osobným stretnutiam so zástupkyňou tejto spoločnosti úver nezaplatil. Podľa názoru prokurátora išlo u obžalovaného o úmyselné a vedomé konanie smerujúce k tomu, aby uvedením do omylu vylákal od iného finančné prostriedky. Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec tomuto súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní žiadala tomuto v celom rozsahu vyhovieť.

Keďže odvolanie bolo podané včas a osobou oprávnenou, odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré výroku predchádzalo a dospel k záveru, že podané odvolanie nie je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil so závermi súdu prvého stupňa prezentovanými v dôvodoch napadnutého rozsudku. Aj podľa názoru odvolacieho súdu dôkazy, ktoré boli v prípravnom konaní zadovážené a produkované na hlavnom pojednávaní súdom prvého stupňa jednoznačne poukazujú na to, že konanie, ktorého sa obžalovaný dopustil a ktoré mu je kladené za vinu ako prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., nemožno posudzovať z hľadiska trestno-právneho, ale iba z hľadiska občiansko-právneho vzťahu. Obžalovanému totiž nebol preukázaný podvodný úmysel uvedením nepravdivých údajov vylákať od spoločnosti úver, naopak, tento mu bol poskytnutý jednoznačne len na základe pochybenia pracovníčky tejto spoločnosti, ktorá si dôsledne nesplnila svoje povinnosti pri preverovaní osôb, ktorým táto spoločnosť poskytuje úvery a spofahla sa iba na skutočnosť, že obžalovaný už bol v dvoch predchádzajúcich prípadoch klientom tejto spoločnosti a svoje podlžnosti voči nej si splnil. V takýchto prípadoch nemôže štátna moc na základe trestno-právneho konania riešiť trestno-právnou cestou následné vymáhanie si dlžných čiastok týchto súkromných spoločností trestným stíhaním, odsúdením a zaväzovaním k náhrade škody takýchto „páchatelov“. Ako totiž vyplynulo z dôkaznej situácie, obžalovaný minútový rozhovor, maximálne dvojminútový s pracovníčkou, dňa 26.10.2006 považoval iba za informatívny a bola to jej iniciatíva, že vyplnila a podpísala za obžalovaného na základe predchádzajúcich údajov žiadosť o úver a na druhý deň mu už hotovú schválenú žiadosť priniesla k podpisu. Pritom sama priznala, že bližšie informácie o jeho finančnej situácii od neho nezískovala a už vôbec nie jeho záväzky týkajúce sa leasingových úverov. Čo je však dôležité, na hlavnom pojednávaní táto pracovníčka svedkyňa uviedla, že aj keby obžalovaný povedal, že má leasing, bol ich klient overený dvakrát a aj tak by mu úver bol poskytnutý. Už tu teda absentuje základný znak prečinu úverového podvodu, a to uvedenie

do omylu poskytnutím nepravdivých údajov v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru.

Podľa názoru odvolacieho súdu však obžalovaný v čase uzatvárania zmluvy o úvere neuviedol spoločnosť do omylu ani v otázke splácania úveru. Je síce faktom, že za rok 2005 v daňovom priznaní vykázal stratu v podnikaní, ale úverovú zmluvu uzatváral koncom roka 2006 (presne 27.10.2006), v ktorom roku sa mu však v podnikaní už čiastočne darilo, pretože v daňovom priznaní za rok 2006, ktoré sa podáva do konca marca 2007, už vykázal v podnikaní zisk. Nebola teda žiadnym spôsobom vyvrátená jeho obrana, že k následnej platobnej neschopnosti splácať úver sa dostal až v neskoršom období (prvú splátku mal splatiť dňa 28.11.2006), na základe finančných problémov, o ktorých v čase podpisu zmluvy nevedel. Prišlo totiž k tomu, že dlžné firmy mu neplatili svoje podlžnosti a on nemal z čoho vyrovnať predmetný úver.

Na základe horeuvedených skutočností dospel potom aj odvolací súd k záveru, že konanie, ktoré bolo obžalovanému kladené predmetnou obžalobou za vinu, nevykazuje znaky trestnosti prečinu úverového podvodu tak z hľadiska formálnej ako aj materiálnej stránky a súd prvého stupňa potom správne postupoval, keď obžalovaného podľa § 285 písm. b) Tr. por. spod obžaloby oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom.

Z uvedených dôvodov nepovažoval preto odvolací súd podané odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry za dôvodné a toto potom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.

V Trenčíne, dňa 23. septembra 2009

JUDr. František Kováč
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Bc. Janka Haťáková